

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XXI.

НЕДЕЉА 3. АВГУСТА 1903.

Број 34.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ АДМИНИСТРАЦИЈИ ЛИСТА
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ УРЕДНИШТВУ

ЦЕНА:

За Србију на годину	6 динара
на поља године	3 .
За стране земље на годину	9 .

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕ ПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

ДОЧЕК КРАЉЕВЕ ДЕЦЕ

Обучен у свечано рухо, Београд је данас примио у своју средину Децу Његовог Величанства Краља Петра I, коју је грађанство и многобројни народ, који се из околних места беше сакупио у престоницу, најодушевљеније дочекао. Тротоари улица, који од Саборне Цркве, преко Теразија, воде железничкој станици, били су прекриљени светом. пред којим чињаше шпалир упараћена војска. Већ око 8 часова изјутра, у дворском салону и на перону железничке станице били су окунути: чланови дипломатског кора, чланови Државног Савета, Краљеви посланици на страни, активни ћенерали, породице г. г. Министара и сви они, којима је по распореду дочека тамо место било одређено. На перону станичном била је упараћена чета телесне гарде Краљеве са заставом и војном музиком на челу. Одмах по доласку г. г. Министара, око 8 часова и четврт, на станицу је, са Својом свитом, дошао и Његово Величанство Краљ Петар, и пошто се, у салону, поздравио са члановима дипломатског кора и осталима, који су тамо присутни били,

обишао је почасну чету. За то време војна музика је свирала војнички „поздрав“

Неколико минута касније указа им се воз с Краљевом Децом. Кад је воз ушао у станицу и стао, попео се у вагон Његово Величанство Краљ и отуда извео Његово Краљевско Височанство Престолонаследника Ђорђа, Кога су присутни на перону поздравили одушевљеним усхицима: Живео. За њима су из вагона изишли: Његово Височанство Кнез Александар, млађи син Његовог Величанства Краља; Њено Краљевско Височанство Принцева Јелена, кћи Његовог Величанства Краља; Његова Светлост Кнез Арсен, брат Краљев, са Својим сином Кнезом Павлом и свита, која је Њихова Величанства дојратила у Београд, а у којој беху г. Д-р. Ј. Ненадовић, секретар Његовог Вел. Краља и официри, који су придати на службу Његовом Краљевском Височанству Престолонаследнику Ђорђу.

Престолонаследник је био у униформи руског кадета, као и млађи брат Му а имао је преко прецију ленту Белог Орла. Њено Краљевско Височанство принцева Јелена имала је на Себи свилену путничку тоалету, а Његова Светлост Кнез Арсен и Син Му Павле били су у цивилу.

Његово Величанство Краљ повео је за руку Престолонаследника поред почасне чете, која је одала прописну почаст, а за то време војна је музика такође свирала „поздрав.“ После тога Му је Његово Величанство Краљ представио чланове Краљевске Владе, а затим је председник Министарства, г. Авакумовић, поздравио Престолонаследника овим говором:

Ваше Краљевско Височанство,

Са осећајима искрене радости, у којој учествује сваки народ, поздрављам, у име својих другова, народа српског, Ваше Краљевско Височанство топлом, срдачном добродошицом.

Српска земља дочекује Вас са одушевљењем; српски народ са поносом гледа у Наследника српског Краљевског Престола.

Избором Вашег узвишеног Оца на престо Краљевине Србије, нама је отворена нова и сјајна будућност.

Светло име Карађорђа; љубав и уздање српског народа да ће га Ваш Краљевски Отац повести путем славе и величине; традиције Династије Карађорђевића,

времена издржале толико најезда и промениле толико господара као Срем,

Прастара историја Срема и суседног земљишта око Дунава и Саве није за сада ближе позната. Који су били први становници Срема, не може се казати, ма да се може утврдити по разним ископаним стварима, да је и у Срему било становника у преисторијском добу. Још у XII веку пре Христа, по неким писцима живели би овде Венети.¹ Ну први народ, за који поуздано знамо да је живео у овим крајевима, па и у Срему, јесу Илири. О њима се зна, да су били сродни Трачанима (дакле аријског порекла); да су живелиnomadicim животом, а при томе били и врло ратоборни. Илири су живели по густим шумама, које су у то доба покривале Срем, до трећег века пре Христа, када се почињу претапати у друге народе.

У првој четвртини IV века пре Хр. нападну са севера на Илире Келти и преко Корушке заузму Панонију. Том приликом дошао је и Срем под власт Келтā, управо келтског племена Скордискā.

Скордисци су, поред околних области владали и над Сремом преко три столећа, све док их Римљани не покорише. Они су били ратоборни, упадали су у суседне области и често их пленили.

ПОДЛИСТАК

ИСТОРИЈА СРЕМА

НАПИСАНО
МИХ. Ј. МИЛАДИНОВИЋ

(Овај је рад награђен са 400 дин., првом видовданском на-
градом Београдске Оаштите од 15. јуна 1899. год.)

Мото:

„Syrmien ist zwar der kleinste,
aber der edelste, fruchtbarste und
besste Theil des Königreiches.“

Friedrich Wilhelm v. Taube.

Сремом се назива источни крај Славоније, који данас административно сачињава „Сремску жупанију.“ То је већином равна и родна област, која се простира између Саве и Дунава и захвата у простору 96 квадратних миља. Северним делом Срема пружа се Фрушка Гора (у дужини од 90 км.) у којој се налази 16 по наш народ знатних манастира.¹ Срем обилује речицама, родним земљиштем, живописним крајевима и лепим местима, у којима живи готово искључиво српски народ, кога има у Срему на четврт милиона душа. Главнији су градови: Вуковар, на ушћу Вуке у Дунав, седиште сремске жупаније (која са Славонијом и Хрватском спада под Угарску

краљевину). Рума, важно тржиште. Варадин са јаким градом на Дунаву. Карловци на Дунаву, седиште српског патријарха. Земун, најмногољуднији град сремски, лежи према Београду. Митровица на Сави, где се налазе остаци римског града *Sirmium* (*Sirmium*), по ком је и ова област добила име *Srem*.¹

Пошто смо у главним потезима изнели географски опис Срема да разгледамо прошлост ове знатне и лепе српске покрајине.

I

Срем од најстаријих времена до освојења бугарског [до год. 827.]

A.

Срем од најстаријих времена до Сеобе Народа (375. г. по Хр.).

По свом подесном и средишњем положају на југо-истоку Европе, између Дунава и Саве, био је Срем, као равно земљиште, отворен и од вајкада изложен навалама свију народа, који су се с које било стране примицали средњо-дунавској низији. С тога у оште мало има области, које су у току

¹ Римски назив *Sirmium* постао је од корени *sīru*, што значи тећи (грчки *'ρυγ' /ρετυ*, лат. *rīvus*, старо нем. *strom*, слов. *струја* и т.д.) Тај се корен налази у многим именима, као: *Ister*, *Strymoni*, *Sermius* (код *Филиппопоља*) и т.д. В. Jireček, *Heerstrasse*, стр. 36.

¹ О тим манастирима, као и о другим сремским знаменитостима, говориће се доцније.

¹ Konzen, *Wanderungen der Kelten*, стр. 65—70.

гарантују нам, да у Вашој млађаној снази Отаџбина види достојног потомка славних предака.

У њите, Краљевско Височанство, у постојбину Вашу; и верујте да у овој земљи куцају сва срца за Вас, да Вас у њој чека топла, истинска љубав народа.

У нама свима живи само један осећај, осећај великих нада, што видимо своју Отаџбину поверену старању Владаоца пуног искуства, мудрости и преданости добру народном.

А дочекујући данас Ваше Краљевско Височанство, уверени смо, да ћете Ви млађано поклоњење српској повести, кад буде дошло доба, стазом коју ће Вам указати Ваш узвишени Отац, стазом среће и напретка Србије.

Бог јаки погледао је милостиво на нас, кад нам је даровао срећу повратка Династије Карађорђевића.

Богу смо ми благодарни за то: њему шаљемо на благослов своје једнодушне усклике:

Живело Ваше Краљевско Височанство;

Живео престолонаследник Ђорђе.

Говор г. Авакумовића присутни су прекидали бурним: Живео!

Његово Краљевско Височанство Престолонаследник Ђорђе одговорио је на тај поздрав овим речима:

Господине Председниче,

Од срца благодарим на поздраву.

Још у данима Мога детињства, када сам отпочео говорити нашим драгим српским језиком, Отац Ми је казивао, да далеко од Нас има једна земља, која

Гусарење илирско на Јадранском мору даде повода Римљанима, да се пред II пунски рат занимају и Балканским полуострвом; а пошто су Римљани освојили целу Италију и савладали Картигињане, премештају бојно поље крајем првог века пре Хр. око реке Саве.

Године 85 пре Хр. потуку Римљани Скордиске и ови су били принуђени да се повуку нешто на север и исток од Саве. Управ после пола столећа (год. 35.) дође Октавијан до Сиска (Сисције), који освоји, па том приликом подвласти целу Славонију са Сремом.¹

Срем је тада постао делом провинције, коју су Римљани назвали Панонијом и која се на југу простирада нешто и преко Саве, а у прво време по освојењу била је под управом проконзула провинције Далмације. За ово освојење Паноније латински писац Дион Касије вели за императора Октавијана: „Нити је био увређен од Панонаца, нити им могаше какво злочинство пребацити, већ је једино из тога разлога на њих пошао, да своју војску у боју вежба и туђим добром храни, држећи све оно за праведно, што чини јачи над слабијим.“²

Римљани нису имали много обзира према староседеоцима. Отуда се 6-те го-

Ми је Отаџбина, коју треба да волим.

У Мојој души вазда су живели снови о Србији, о њеним лепотама, горама и дубравама. Жудео сам да видим Отаџбину.

Данас ми је испуњена Моја најдражака жеља: дошао сам у Отаџбину.

Ја доносим Отаџбини и народу српском чисту млађану душу и вредо срце, да љубим Отаџбину.

Од српског народа очекујем, да Ме прими као сина мајке Србије, као првог и највернијег поданика Његовог Величанства Краља, као праунука Карађорђева.

Задахнут духом и отхрањен српским млеком, радосно узвикујем:

Да живи мој Отац, Краљ Петар;

Да живи српски народ.

А тај усклик Престолонаследников присутни су најодушевљеније прихватили.

После тога је председник београдске општине, г. Никола И. Стаменковић, предајући му со и хлеб, поздравио Престолонаследника овако:

Ваше Величанство,

Првим ступањем Вашим на земљиште миле нам отаџбине, Ваше Височанство ступа данас први пут и у престоницу Краљевине Србије.

дине по Христу дигла побуна у Панонији, а Римљани ову буну угуше и насеље по Панонији нове колоније, чиме се убрзalo романизовање овога краја.

За време цара Тројана (од 98—117. год.) подељена је Панонија на два дела: Источни део звао се *Pannonia inferior* (где је спадао и Срем) а западни део звао се *Pannonia superior*.

Pannonia inferior била је дакле источни део целокупне Паноније. Она је такође била подељена на два дела: Северни део звао се *Pannonia Valeria*, у којој је било главно место Sopianae, а јужни део, који ће од сада нас занимати, звао се *Pannonia secunda* и обухватио је цео данашњи Срем, имајући за главно место *Sirmium*, на Сави, код данашње Митровице. По том граду и Панонија друга (*secunda*) прозве се доцније *Панонијом Сремском* или просто *Сремом*.

У II. столећу по Христу била је римска власт у овом крају у најбољем цвету. Овај је крај (као и околни) био готово потпуно романизован, а поред тога дошла је у ове крајеве и римска култура. Шума је искрчена и отпочела је живља земљорадња, те се тако од примитивног начина живљења, какав је био код староседелца ових крајева, дошло до напреднијег. Тај се напредак у привредном животу вршио готово за све време римске владе у овим крајевима, која

Грађани престонице веома су сртни што могу међу првима поздравити Ваше Величанство са: добро нам дошли!

Подносећи Вам со и хлеб, као симболе заједнице и оданости, представници Београда радују се што могу изјавити Вашем Височанству да цео српски народ гледа у Вама своју узданицу, која ће са млађим нараштајем прихватити и продолжити рад узвишеног Вам Родитеља на снажењу српске државе и српског народа.

Придружујући се родитељској радости нашег љубљеног Краља и радости коју осећа данас васколики народ српски Београђани одушевљено кличу:

Да живи Његово Величанство Краљ Србије Петар!

Да живи Његово Височанство Наследник Престола Ђорђе!

Да живи цео светли дом Краљев! Живели!

Његово Краљевско Величанство Престолонаследник после овога поздрава пружио је руку председнику општине и рекао му: Хвала. Затим су с његовим Величанством Краљем ушли у дворски салон и Њихова Краљевска Височанства, где је Његово Величанство Краљ представио Престолонаследнику чланове дипломатског кора, а г. Председник Министарства чланове Државног Савета, чланове Народног Представништва и остale присутне, који су ту били. У салону је госпођа Председница Министарства, уз неколико топлих речи, предала Њеном Краљевском Височанству принцизи Јелени диван букет цвећа.

Кад је представљање у салону завршено, Његово Величанство Краљ са Својом Децом одвезао се у Саборну Цркву, где је Митрополит са свештенством одржао молебствије и благодарење.

је трајала до пред крај IV века, јер је то време овде протекло већином на миру, без ратова.

Осим многобројних колонија, које се у овим крајевима основаше, Римљани су подизали и путове, да би олакшали ратни и привредни саобраћај.

Преко Срема пролазио је један од најзначајнијих и најдужих римских путова који је везивао Рим преко Аквилеје, Сисције (дан. Сисак), Мурсе (Осек), Сирмијума (Митровица), Басијане (Петровац), Таурунума (Земун), Сингидунума (Београд), Нанса (Ниш) са Цариградом.

Од овога главног пута одвајали су се други побочни, као од Мурсе преко дан. Беча у Аугсбург и други. Овим се путем доцније кретала и средњевековна трговина, њиме су и Крсташи путовали преко Балканског полуострва у Азију, а касније њиме су такође и Турци продирали при својим војним походима на Угарску и Аустрију.

Као што смо поменули главни град Паноније друге или сремске био је *Sirmium*. Ко је први основао овај град и по чем је добио ово име не зна се поуздано. Бонфин, савременик угарског краља Матије, вели у својој историји, да је још у прастаро време неки Сирмус (*Syrmus*), краљ Трибал, положио темељ томе граду и назвао га по своме имену. Исти Сирмус био би, по Бонфину, савременик маједонског цара

¹ Alfons Huber, Oesterreichische Geschichte, свеска I, страна 10.

² Ljija Okruglić, Srijemac, Arkiv za pov. jug. IV, стр. 203.

У првим колима возио се Његово Величанство Краљ с Престолонаследником; у другим: Њихова Височанства Кнез Александар и принцеза Јелена, а у трећим: његова Светлост Кнез Арсен и син му Павле. За њима је ишла Краљева и Престолонаследникова свита и Министри.

Скупљени свет поздрављао је најбурнијим усклицима одушевљења и Његово Величанство Краља и Депу Његову, као и Његову Светлост Кнеза Арсена и Његовог Сина. На путу је одушевљени народ бацао ките цвећа у сва троја кола, у којима су се возили Његово Величанство Краљ, Његова Деца и Његов брат, а са тротоара улица постројене трупе војничке олавале су прошишу почаст. Из Саборне Цркве одвезли су се Његово Величанство Краљ и Њихова Краљевска Височанства право у Двор, поздрављани и у повратку из цркве громогласним узвицима: Живели.

„Срп. Новине.“

ОДГОВОР ЊЕГОВОГ ВЕЛИЧАНСТВА КРАЉА НА ЗДРАВИЦУ ПРЕДСЕДНИКА МИНИСТАРСТВА

29 јула 1903. г. у БЕОГРАДУ

Господине Председниче,

Могу вам бити само захвалан на речима, које сте Ми упутили и као Краљу и као Оцу.

Ја сам одиста срећан што сву Моју бригу могу посветити народу, чијем сам се добру и напретку свакад радовао.

Ту Моју радост поделиће са Мном и оба Моја сина и Моја кћи, јер деца Моја, тако исто као и Ја, знају да Им је српска

Александра и борио се са Трачанима, којих је било и у Срему. Он их победи, али се тиме јако замери Александру Великом, кога ипак ублажи лепим поклонима, те овај спремајући се на рат противу Дарија, краља персијског, остави Сирмуса на миру, и тако Сирмус, да би овековечио славу свога имена, подигне град Сирмиум.¹

И наш историчар Јован Рајић, јамачно према Бонфину, вели: „Александеръ бо Великій съ Гетійскимъ царемъ зовомысь Сирмо (отъ негоже Сремска земља назвался) не далече отъ острова называемаго Печки, въ Дунавскихъ островахъ сущаго жестокое сраженіе учинилъ.“²

Ну све су ово нагађања. Свакако биће да владалац Сирмус (Сирмо) није ни постојао, но га је народна машта створила, да би могла његовим именом да протумачи постанак имена града Сирмиума, као што имамо сличних примера из историје других народа.

Од стarih писаца помињу Срем и Sirmium: Страбон, Херодијан, Амијан, Плиније, Флавије Вописк (у опису живота цара Проба), Јорнанд, Евагрус и други. О положају Сирмиума зна се, да се тaj град пружао од подножја планине Almus-a

земља колевка и отаџбина, народ српски отац и мајка.

Ја сам Их довео у Србију да у њој расту напоредно са друговима Својим, који ће од нас старијих примити аманет старања о будућности Отаџбине.

Овде међу нама крепиће се Моја деца правим српским патриотизмом, учите се српским врлинама и спремати се, у чистом српском зраку, за живот у служби народу и Отаџбини.

Тако ће и бити, као што рекосте, Господине Председниче. Породица Краља Србије биће увек прва српска породица и српски Краљевски Двор биће огњиште и расадник свега, што је достојно имена српског. Никад у Њој неће нестати светлих традиција, које су Нам остале од родоначелника куће Карађорђевића, бесмртног Карађорђа и Мога блажене успомене Оца Александра. Српски народ и Моју Династију везиваће не само важни интереси Отаџбине, преданост њој и заједничка служба њеној будућности, већ и идеалност и узвишеност живота у Породици, која је изабрана да буде прва у Србији. То ће бити највећи понос Мој и Моје Породице. Задахнути правим родољубљем и снажени на Своме огњишту врлинама, које су основа здравом народном животу, Ми нећемо никад и ни у чему помрачiti сјај дела, којима су Наши Претци, за вечна времена, утврдили светао глас и име Србиново.

Народу српском нека је хвала на љубави, коју показује Мени и Мојој деци.

Ми ћемо му се одужити најпреданијом службом, намењеном добру народа и Отаџбине.

(дан. Фрушке Горе) до савске обале, дакле захватао је простор од 5 миља.

У римско доба било је у Сирмијуму много становника са разним установама и удобностима сличним онима, какве беху у Риму. Стари писци сведоче, да је у Сирмијуму било величанствених храмова и вишепарских палата, јер су у њему провели већи део живота и неколико римских царева као: Констанције, Проб, Грацијан и Валенс, а неколико се римских царева и родило у Срему, а на име у Сирмијуму су се родили: Проб, Аурелијан, Валенс и Грацијан.

Још за време првог римског цара Октавијана Августа Сирмијум се истиче као један од главних градова Паноније, јер су се многи исељеници из Италије у њему настанили, те се његово становништво знатно умножило (које је пре тога било састављено већином из Илира и трачких Трибала).

Цар Август је сместио у Сирмијум велике житнице за војску, која је чувала границу римску од Дачана, који су живели у дан. Банату, Ердељу и Румунији. Римљани су се дуго борили са Дачанима, док их напослетку не победи цар Трајан и не подложи римској власти. За време овога ратовања, а и касније, био је Сирмијум за Римљане врло важан, јер су војске имале у њему угодан стан. Како је Сирмијум био везан са Римом добрым војничким друмом

ПОЗДРАВ ПРЕДСЕДНИКА МИНИСТАРСТВА

ПРИЛИКОМ РУЧКА

29 јула 1903 год. у БЕОГРАДУ

Ваше Величанство,

Осбито ми је пријатно, што ми се указала прилика да на овом обеду искажем осећаје и мисли моје и гостију овде.

Ми сматрамо за велику срећу и част, што можемо са Вашим Величанством да поделимо Вашу родитељску радост поводом долaska у Отаџбину Престолонаследника и остале Ваше узвишене Породице.

За сви Српски Народ, породица је, Величанство, основа, почетак свега јавног и приватног живота, а Породица Краља Србије још је и узор, који благотворно утиче на народно васпитање и обичаје народне.

Ми се сви поносимо, Господару, што Вас видимо окружена децом Вашом, која представљају сјајну будућност српску. Осећамо сви да је најстарији представник народне династије и Краљ Србије, српским духом задахну Своју Породицу и одгајио је у врлинама чисто српским и народним.

Ваше Величанство видело је одушевљење, са којим је Српски Народ дочекао децу Вашу, осетило је љубав, којом народ обасила Вас и Вашу Светлу Краљевску Задругу. У народу, као што је наш, Господару, предањима, која прелазе са колена на колено, ништа није толико поштовано, као што је ничим непомућена чистота у Породици, која је сада пресађена у српски Краљевски Двор. То ће увек бити извор љубави народне; ту ћемо сви ми вазда налазити најлепши пример свега што је узвишено, идеално.

Народ српски, Величанство, — и то смејем казати јавно и отворено — колико га год има, носи у својим грудма осећаје најнесебичније оданости Вама и Вашој Светлој Породици. Народ је испуњен нај-

вима, то је у њи из Рима лако преношено оружје и друге војне потребе. Из Сирмијума пак могло се поред сувоземних и водених путем (Савом и Дунавом) слати оружје и друге потребе војсци, која се борила на истоку и северу. Према свему овоме може се појмити, зашто Амијан Марцелин вели за Сирмијум, да је „mater urbis populosa et celebris,“ а Херодијан да је ово „urbs maxima omnium eius regionis.“

Још у почетку III века по Хр. када је римска држава почела у велико да опада употребивши ту прилику, почели су суседни тутјински народи (разна германска племена) чешће да упадају у Срем и да га плене. У овим великим навалама народа, који су у III веку отпочели да нападају на римску царевину, мисли се да је било и Словена, које су римски цареви том приликом са другим племенима насељавали по Балканском полуострву. Словени су се преко германских племена и упознали са Римљанима, чему је доказ примљена од Германаца реч „Влах“ за туђе народе, а нарочито за Римљане.¹

За кратке владе цара Клаудија (268—270), који је био родом из Срема, римска власт по провинцијама у неколико ојача, нарочито после његове победе над Готима

¹ Ј. Ковачевић и Ј. Јовановић, Историја Срп. Народа [Срп. Кн. Задруга, књ. VII.], стр. 31.

² Рачић, Историја разних слав. нар., књ. I, глава VII. § 10.

искренијим жељама за срећу Ваше, прве српске породице. А ми овде само смо одјек тих осећаја и жеља, кад из дубине душе кличемо:

Живело Његово Величанство Краљ Петар I;

Живело Његово Краљевско Височанство, Престолонаследник Ђорђе;

Живело Њено Краљевско Височанство, Кнегиња Јелена;

Живело Његово Краљевско Височанство, Кнез Александар.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

22. јула 1901 год.

Председавао председник београдске општине г. Н. И. Стаменковић. Од одборника били г. г. Др. М. Радовановић, Д. Тадић, Др. Марко Леко, К. Теодосијевић, Дамјан Стојковић, Лазар М. Матић, М. Штрбич, Др Јован Ђурић, Јов. Максимовић, Никола И. Димитријевић, Љуба Дојиновић, Мих. М. Борђевић, Милош Валожић, Дим. Наумовић, Св. Јанковић, К. Н. Лазаревић, Д. Б. Миловановић, А. Шток, Тома Цинцар-Јанковић, Ђорђе И. Петровић Р. Драговић и Ј. Константиновић.

Деловоћ, Мих. М. Марјановић

(СВРШЕТАК)

XVIII

По размотрењу акта која се односе на тражење министарства војног потребне просторије од општинског земљишта званог „Овче поље“ наспрам ветеринарске школе за подизање артиљерије, као и шупе за смештај топова, — одбор је после потребног саветовања решио:

Да се одговори Министру војном, да му општина не може уступити за наведену цељ тражено земљиште са следећих разлога:

Управа општине београдске морала би у начелу напустити заштиту интереса престоничког грађанства ако би, и поред најбољих намера за интересе наше војске, изашла на сусрет тражењу, да се за војне потребе уступи „овче поље“ — као општинска својина. Шта више, она налази, да би друкчим радом повредила најбитније интересе грађанства и ометала правilan развој у будућности престонице, на начин, који је ни пред садашњом ни под будућим генерацијама не би могао правдати. Разлоги

за овако гледиште и појимање ствари, много бољни су, а сваки толико важан, да је за правилну примену ствари довољно навести само неколико од њих. Тако:

1.) Насељавање Београда у правцу који води „овчим пољу“ врши се непрекидно и у размери, да неће много времена проћи, а „овче поље“ мора се наћи у непосредној близини становништва а потом постati и саставни део вароши на коме ће се подизати зграде.

Да се Београд у осталом мора у том правцу ширити и да му је на тој страни већ одређена будућност, о томе није потребно набрајати доказе, јер положај Београда и садашње стање насељења довољно то тврде. Садашњост не може и не сме ради са начином, који ни о најближим њеним будућим генерацијама не би водио рачуна. И техничке и санитетске прилике захтевају, да се не учини ништа, што би изгледе за престоницу и њено грађанство погоршавало и у напред стварало сметње за успешни и културни савремени развој престоничне јој околине.

2. Овај разлог сам за се био би довољан, да се истакнути захтев у начелу одбије. Али, стоје и други разлоги.

Колико данас у здравственом односу трпи због оскудице довољних шумских простора у околини, и колико ће се у томе осећати даљим насељавањем Београда, познато је свима. Из овог разлога, и кад не би постајао разлог, који је означен под 1 општина београдска морала би сва средства употребити да ово име очува у цељи евентуалног попуњавања своје најближе околине, а нарочито, што престоница не располаже довољним бројем паркова. Међутим тамо је на том крају вароши насељен сиротнији део, који већ ни у каквој својих станови ни по својим материјалним средствима, нема довољно здравствених погодаба, за добар и јевтин живот, то би потреба здраве околине и старање општине да околина те услове очува и

појачава, налагала општинској управи, да по могућству шта више прошири слободну просторност, са којом би могла располагати, а не да се ограничава и од онога што већ има смањује.

3. Општина београдска не стоји финансијски тако добро, да би, без врло осетне штете по велике задаће које има и које се све више увећавају могла уступити једно огромно име, које би јој могло не само доносити прихода, него би могло још служити и као залога за евентуелна задужења; с тога овај разлог не може бити без значаја, треба имати на уму велике техничке радове који су на дневном реду и који се ускоро морају отпочети.

4. Велики број сиротиње престоничке претпоставља још и евентуалну потребу, можда у скорој будућности, да се помаже насељавање сиротиње на начин, који би јој омогућио опстанак у престоници; а таква потреба у првом реду захтевала би да се спротим породицама помогне било бесплатно врло јевтиним уступљењем општинског имања, на коме би се настанили и подигли потребне им зграде.

XIX

По прочитању предлога председнице АБр. 5472, да се предлог, који је један део општине одборника 20. априла 1898 год. учинио у томе, да се извође великих специјалних општинских послова, за које се тражи свестрано проучавање и стално размишљање повери једном засебном делу или једној нарочитој Управи која би се искључиво бавила тим пословима, поново узме у оцену и решење, — одбор је после потребног обавештавања решио:

Усваја се овај предлог председника општине, а у начелу се усваја предлог већег броја одборника од 20 априла 1898 г. АБр. 2939; да ужи одбор, у који се одређују одборници г. г. Дим. Тадић, Др. Марко Леко, Др. Јован Ђурић, Др. Милан Радовановић и Тома Цинцар-Јанковић, ређију решење одбора којим се овај предмет има коначно расправити.

(код Ниша), кад су Готи претерани преко Дунава у Дакију, па за то време преста спадање ових племена у Срем. После Клаудија дође Аурелијан (270—275), син неког сељака из Сирмиума, који се беше својом храброшћу уздигао до највећих војничких положаја, те га дунавски легиони извикаше и за императора. За владе цара Аурелијана Римљани напусте Дакију, због неуспеха у борби с Готима, те тако поста на овом крају Срем пограничном провинцијом римске државе.

Нарочито се помиње као заслужан за Срем цар Пробус (276—283), такође родом Сремац, који се често бавио у Срему и и допринео много његову напретку. Он је засадио прве винограде. Проб је и погинуо у Срему. Убили су га војници једном приликом, кад је наредио да се прокопа канал, којим би се сремске мочваре исушиле и земља учинила роднијом.

У доба цара Проба падају и прве вести Хришћанства у Срему. Хришћанска наука дошла је овамо са истока. Мисли се да су је овамо пренели војници, које су као посаду послали у овај крај. Прво се Хришћанство јавља у главном сремском граду Сирмијуму, па је из њега раширено по целом Срему, као и у околне области и градове ван Срема (нпр. Сингидунум). Помиње се да је 204. године цар Диоклацијан погубио неколико раденика, што нису хтели

да праве лик бога Аполона. То су били први Хришћани у овоме крају, које је покрстио у Сирмијуму затворени антиохиски епископ.¹

За владе Костантине Великог (324—337.) преовладала је у Сирмијуму као и у целој римској царевини хришћанска вера. Године 351. држан је у Сирмијуму црквени сабор, а године 381. помиње се Аменџес као епископ сремски.²

Писци црквене историје као: Baronio, Galesin, Adon и други помињу многе свеце и светитељке, који су у прво доба хришћанско у Сирмијуму претрпели мученичку смрт. Ти су хришћански мученици: Максимијан, Акутија, Тимотеј, Ерис, Артакс, Евгенда, Монтан са својом женом и 40 другова, епископ Иренеј, Димитрије и други.

Као што смо поменули, било је у Сирмији више црквених сабора. Од ових сабора најзначајнији је онај, који је држан под председништвом Констанција, сина Константина Великог на ком су Арианци однели победу. После смрти цара Констанција, који је подржавао аријевско учење хришћанске вере, било је искрењено и ово учење и оглашено за јератично.

¹ Huber, књ. I, стр. 22.

² V. Klaić, Opis zem., 189. — Поменуте године на сабору у Аквилеји сремски владика Анемије изговорио је ове речи: „Глава Илирије није ни један други град но Сирмијум, а ја сам овога града владика.“ Види Гласник Срп. Уч. Друштва, књ. 34, стр. 3.

По смрти Теодосијевој (395. год., његов син Хонорије доби западне земље) а Аркадије источне, где је спадала и Панонија. Тако дакле Срем дође под власт источно-римског или византинског царства.

У почетку V века сагради у Сирмијуму Леонтије префект целог Илирика (јер је тада Сирмијум, био главни град не само Паноније и Мезије но и целе Илирије,¹ — „caput totius Illyrici“) чувени храм Св. Димитрија („templum Demetrij martyris“) која се често помиње у доцније време, и по ком је храму постао назив данашње Митровице.

За последњих сто година римске владе Панонија, а такође и Срем, јако су опали, а становништво знатно се проредило, пошто у њима, као пограничним крајевима, и није било личне и имовне безбедности. Ове су крајеве римски цареви намеравали да насле суседним германским племенима, која су у њима продирала.

— Наставиће се —

¹ Још цар Диоклацијан (284—305) да би лакше споља одбранио државу од непрестаних упада варварских а унутра стао на пут дотадашњим нередима војничким, узео је себи још три помагача и сњима је поделио римску царевину. По тој подели Панонија, Мезија, Илирија, Македонија са Грчком и Критом припадаше његову цезару Галерију, са столицом у Сирмијуму.

ОПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА

РЕДНИ ВРОД	ПРИХОД	1892	1893	1894	1895	1896	1897	1898	1899	1900	1901	1902
I. БУЏЕТ ОПШТИНСКОГ СУДА.												
a) Општински суд												
1	Од зграда	812005	735151	619509	687141	719869	824398	768395	871956	726068	910018	1058371
2	" дрварских плацева	1254288	1254620	1325301	1405350	14106—	14049—	1280401	12394—	952666	10360—	996837
3	" земљинта	621460	949804	832092	768133	647235	515970	4680—	600397	354687	510695	511264
4	" леденица	7925	7925	7975	92—	116—	116—	1272—	116—	92—	60—	48—
5	" продавница на трговима	19901—	2065221	2159585	2052361	2301152	2262464	2604178	2578984	2497903	2891506	2756273
6	" месарске аренде	451114—	42097218	44914154	47045391	47045375	48251094	49421425	54557964	54768856	51980740	55697689
7	" мерине	10839698	10149916	7369964	7625669	6311768	5673432	6768144	6633467	6481576	5596611	6274626
8	" калдрмарине	9650382	13183995	9217452	8618572	11774821	3039858	9058613	9663967	398343	—	7987568
9	" пијачарине	2714595	3639242	4154001	3241676	3565295	3725651	4062648	4789129	4590816	4729577	4223688
10	" обаларине	1388150	874475	787855	10231—	1219975	751785	931035	846279	721090	853510	1070850
11	" разних права	4716830	3632896	3749590	2870972	3046076	2856137	2528995	2073829	2308538	1239736	—
12	" попате	238220	229675	110015	1004—	120410	227525	96115	116205	313913	226145	222989
13	" санитетских такса	744250	2468—	2146—	3560—	1610868	1281660	1155148	1126889	1052543	1221209	1580562
14	" канцеларијских такса	1562817	1652941	1785804	1553179	1555360	1819750	2072870	2286140	3029461	2671307	2759033
15	" дозвола	1487930	1065075	739960	546820	490510	118220	211020	25750	370452	438672	417180
16	" вртарства	144345	263965	193865	149750	962—	228460	193760	202560	183020	2347—	257635
17	" грађевинарских такса	2307943	520341	193965	202310	306740	138850	1429—	2017—	1930—	2764—	4766—
18	" казна	863488	385095	183528	148458	11190—	140252	71196	163176	2728339	2052452	1832129
19	" наплате дугова	2882562	11663093	18404978	12306832	12445598	6634439	8415267	6587057	4126204	4496284	4379492
20	" ванредних прихода	17025513	11482712	803962	537689	186580	168267	464871	1143272	9119119	5894337	2018749
	Свега	106363901	106100160	97768155	91419603	95985032	91053723	96174987	94691085	91334701	95766071	—
	б) Водовојд					79747640	91053723	96174987	94691085	91334701	95766071	—
21	Редовни приход	29545764	17354980	11775218	23328812	20840225	2356431	26267702	25195768	26716675	28632205	—
22	Од ванредног прихода	29545764	17354980	11775218	23328812	21096207	255982	208965	250450	228290	487209	291395
	в) Основна настава					23385024	23772996	26518152	25424058	27203884	289236	—
23	Од ћачких родитеља Свега	29545764	17354980	11775218	23328812	21096207	21096207	23772996	26518152	25424058	27203884	289236
24	Од закупнина											
25	" продaje плацева											
	г) Регулације Београда											
26	II. БУЏЕТ НОВОГ ТРОЂИЋА.											
	Гробљански приход Свега											
	III. БУЏЕТ ТРОШАРИНЕ БЕОГРАДСКЕ.											
	Трошарина по тарифи											
	Казне кријумчара и особља											
	Лежарина											
	Свега	63880841	79000453	98087874	85726594	91746260	92140672	98975676	101904244	115442613	115498258	115932922
	ИЗВОД СВИЈУ ПРИХОДА											
I	Приход општински	106363901	106100163	97768155	91419603	95985032	91053723	96174987	94691085	91334701	95766071	—
II	" водоводни	29545764	17354980	11775218	23328812	21096207	23772996	26518152	25424058	27203884	289236	—
III	" основне наставе											
IV	" регулације											
V	" новог гробља											
VI	" трошарински											
	Свега	203089772	205968459	210671760	203874112	2176797	231413483	219368276	199368276	2147129992	247129992	248400765

РЕДНИ ВРОЈ		Р А С Х О Д	1892	1893	1894	1895	1896	1897	1898	1899	1900	1901	1902
I. БУЏЕТ ОПШТИНСКОГ СУДА.													
а) Општински Суд													
1	Плате часника	35833 12	36263 71	34693 61	37749 84	32202 64	33439 24	24556 97	23960 92	26858 19	26636 —	32138 86	
2	" " особља администрације	10687 91	11343 20	11957 29	11406 32	16764 30	9404 37	8597 93	7575 —	8616 66	10839 96	11700 —	
3	" " суда	44810 70	45505 03	37944 56	38715 80	39246 86	26348 67	23892 49	24011 38	23393 14	25526 90	23827 54	
4	" " полицијског												
5	" " месне контроле	1525 32	3863 83	4480 33	3115 —	4680 —	2299 98	3000	1623 02	2605 80	2997 03	3613 31	
6	" " књиговодства	7917 66	8674 95	8248 26	8433 25	8539 92	8639 92	7106 57	7084 92	5849 39	7213 83	7596 62	
7	" " благајнице	8192 41	7906 97	9219 88	8639 86	8326 48	12229 94	9159 84	9500 79	10046 20	10147 11	10129 38	
8	" " економата	1819 60	1800 —	4113 33	5349 98	2400 —	3184 60	2493 —	1923 29	3000 —	3000 —	3000 —	
9	" " санитета	22538 53	19366 38	26147 75	34741 69	41054 20	40135 15	32759 79	30231 96	33428 95	31831 76	33009 55	
10	" " чистачког	—	18944 52	63436 64	65319 75	52349 17	52349 17	21913 98	30259 98	33916 —	35604 01	42619 —	
11	" " статистичког	6998 52	6981 90	8246 30	12681 64	8495 66	12647 33	12474 77	11554 92	12655 56	12239 96	12448 —	
12	" " кланичног	14769 89	14161 98	12910 63	26944 30	18520 99	12871 60	11231 90	12431 98	11998 20	16497 96	15143 81	
13	" " вртарског	4369 32	3621 —	5963 50	7690 20	2880 —	5960 —	2825 99	3300 —	3480 —	3770 —	5510 65	
14	" " пожарничког	23541 50	23951 55	23438 82	23679 72	26892 77	31486 13	27308 57	29124 47	29463 02	30626 76	30626 41	
15	" " спољног	19107 84	17397 95	17323 66	18943 72	16830 —	17025 61	13257 48	14710 87	13690 —	14718 —	16009 —	
16	" " спортињског												
17	" " службеника	164921 49	187894 65	53651 12	193086 44	194910 14	186628 58	186762 69	189688 29	212509 29	212555 62	218945 44	
18	Повишице плата	2425 50	31797 85	28798 08	18955 04	19268 13	36209 81	10470 75	11352 95	11318 78	1980 —	18990 95	
19	Потребе канцеларијске												
20	" " санитетске	9647 99	17148 80	4033 10	25493 55	9389 25	6684 94	9046 80	94264 20	97980 85	2560 65	2366 30	5402 19
21	" " спортињске	67651 71	79242 52	83345 88	96949 37	106408 08	102828 65	99993 81	32738 37	3732 66	105803 66	95374 95	
22	" " грађевинарске	23430 60	16237 78	34330 33	19814 22	42023 92	33679 82	20426 12	16732 09	20426 12	50709 07	21830 16	
23	" " вртарске												
24	Огрев и осветљење												
25	Отплате дугова и интереса												
26	Кирије												
27	Потребе пожарничке												
28	" разне												
29	" добrottворне												
30	Ванредни издати												
	Свега . . .												
	б) Водовојд												
31	Плате особља	316360 40	166810 17	215741 22	129065 06	24935 03	38206 —	37147 08	44136 50	47160 19	45875 96	149398 81	
32	Потребе	561841	617169	23339 30	5023 66	86154 20	123370 94	77942 59	91473 46	147640 04	128798 62	23359 73	
	Свега . . .	321978 81	172981 86	218080 52	134088 72	111089 23	161576 94	115089 67	134648 80	145972 18	194800 23	174674 58	
	в) Основна настава												
33	Плате и додатци	59515 96	63615 41	77297 25	83800 77	81687 37	79022 85	61018 81	136577 99	145946 07			
34	Школске зграде	31328 —	33215 40	28283 —	23580 —	17530 —	9932 —	13318 —	13368 —	31351 33			
35	Књижница и учила	4500 —	3965 —	59999 20	9200 —	7350 —	5121 —	5949 95	5828 95	21665 82			
36	Намештај и потребе	5800 —	5041 —	5180 41	4275 90	4468 90	2200 80	1886 75	2499 40	2263 85			
37	Послуга	17630 84	17983 84	19405 58	20326 90	21319 92	20969 92	15666 81	14254 54	15030 20			
38	Огрев	9585 95	8003 22	17798 35	3764 55	3146 55	1660 80	1387 75	1914 20	15655 31			
39	Благодејања	15745 25	15745 25	159174 92	159174 92	159168 66	133406 60	144168 66	133406 60	133406 60	133406 60	120393 12	175885 66
	Свега . . .	134520 05	134520 05	134520 05	134520 05	134520 05	134520 05	134520 05	134520 05	134520 05	134520 05	124710 78	228109 36

Предње табеле показују стварне приходе и расходе општине града Београда за време од 1 јануара 1892 до 31 децембра 1902 године.

Управа водовода постојала је засебно до 1. јануара 1896. год. а управа трошарине до 1. јануара 1903. године, и за то су подаци добивени непосредно од поменутих управа.

У годинама 1892, 1893, 1895 и 1896, није у расходнику показан расход ван буџета по кредитима за то се није ни утабелама могао показати основа за груписање партија, служио је при саставу ових табела буџет који важи за 1903. год.

22 июля 1903

ОПШТИНСКЕ ВЕСТИ

Положиће заклетву. — Господин Министар Унутрашњих дела актом својим од 31 јула ов. год. № 19021 наредио је суду београд. општине, да новоизабране кметове уведе у дужност, а за увођење у дужност председника општине, да ће следовати засебна наредба. Председник општине г. Стаменковић писмом позвао је за понедељак 4. ов. мес. новоизабрате кметове, да пред одбором положе заклетву на кметовску дужност и исту приме.

Поднео оставку. — Новоизабрати кмет-правник г. Сима Поповић, адвокат, поднео је оставку на кметску дужност. Његова ће оставка бити изнета на решење првој одборској седници.

Ноћни стражари. — Управа града Београда известила је општински суд, да ће 15. ов. мес. командант жандармерије преобрратити ноћне стражаре у жандарме, који ће се употребити искључно на службу сигурности у Београду.

КЊИЖЕВНИ ПРИКАЗИ

Нова Искра. — Свеска за јули тек. године:

Садржај: С иролећа, приповетка, написао Милош П. Кирковић, (наставак). Химна Зети, песма † Вл. Јовановића. Једна љубав, козерија из астрономског света (по туђој идеји), написао Т. Цветковић. Одговор, песма Јакова Шангића. Генералова кћи, роман, написао И. Н. Потапенко (наставак). У сумраку летње ноћи... песма Милутина Јовановића. А што га уби, бре? С. А. Тодоровић. Моји јади, песма Авда Карабеговића. Брачне фотографије, написала Неера. Превод с итал. Што ли... (А. В. Коњцов), песма, превео Р. Манастир Давидовца, путопис † Тан. Ј. Петровића. Листићи: (песме у прози, причице, импресије). 1. Слобода, од Велимира Ј. Рајића; 2. О старом звонару од Вл. Торовића. Уз наше слике. Хроника (Наука, Књижевност, Разно). Библиографија.

Слике: Марија Ђуровић-Марковићка, српска доброворка. — Краљ Менелеј (вајао непознат антички уметник). — Прерано! (гибс-рељеф Ј. Гринхута). — Учитељски курс Скопске Црне Горе. — Пазарни дан у Ужицу. — Типови српских сеоских грађевина (11 слика).

„Нова Искра“ излази сваког месеца. — Цена: на год. 16., на по год. 8., четврт год. 4. дин.; ван Србије 10 фор. или 20 дин. у злату. Претплата и све што се тиче администрације шаље се Р. Ј. Одавићу, власнику Капетан Мишина 8.

ОБЗНАНА ЛИЦИТАЦИЈЕ

По одређењу г. министра грађевина од 4. маја 1902. год. № 2052 и решењу управе нишке град. трошарине од 25. јула ове год. ТБр. 1347, управа нишке градске трошарине држаће на дан 18. августа ове год. од 9—12 часова пре подне, у своме грађевинском одсеку трећу оферталну лицитацију, за давање у израду грађевинских радова у св. Петци (Сињевачка клисура) за електрично осветлење града Ниша, пошто и на другој лицитацији није било до вољно понуда.

Предрачунска сума за ове грађевине износи: 202137.47 динара.

Кауција полаже се унапред у суми од 30.000 динара у готовом новцу, или важећим државним папирима.

Планови, предрачун и услови за ове грађевине могу се видети сваког радног дана у грађевинском одељку ове управе.

Лицитираће само они предузимачи, који поднели буду уверу: да су за ову годину пријавили предузимачку радњу надлежном пореском одељењу.

ТБр: 1347. од управе нишке град. трошарине 27. јула 1903. год. у Нишу.

ОБЈАВА

Општина београдска набавиће за храну и простику коња непосредном куповином за готов новац и то:

130.000 кила сена и
51.000 кила сламе.

Комисија ће сено и сламу примати на пијаци марвеног трга на „Трканишту“, а по пријему се продавцима одмах исплаћује.

Цене су за сада према квалитету и то:
За сено по 4 до 5 паре дин. кило.

„сламу“ 1½—3 „ „ „

Ово се јавља интересованима ради знања.

АБр. 5419. Од суда општине београдске, 25. јула 1903. год. Београд.

ОБЈАВА

У канцеларији економског одељења општине држаће се јавна усмена лицитација за набавку одела за пожарнике, фигуранте и гробаре, и то:

27 пари одела од чоје за пожарнике

27 „ „ „ платна“ „

12 блуза и 12 капа за фигуранте

10 паре одела од чоје за гробаре.

Одело мора бити израђено по утврђеној мустри и постојећем пропису.

Лицитација ће се држати на дан 5-ог овог месеца од 3 сата по подне.

Позивају се лицитанти да у означеном времену дођу на лицитацију.

Кауција се полаже у 100 динара.

Ближа извештаја и услови могу се видети у економском одељењу општине.

АБр. 4857. Од суда општ. београдске 25. Јула 1903. године, Београд.

ОБЈАВА

Општина београдска набавиће 2.800 кубних метара дрва и то пола букових а пола граничевих прве класе, за наступајућу зиму.

Ово се даје јавности и позивају лиферанти да пошаљу суду писмене понуде најдаље до 7-ог овог месеца.

Понуде ваља слати економском одељењу општине.

АБр. 4899. Од суда општине београдске 25. јула 1903. год. Београд.

ОБЈАВА

Суд београдске општине овим објављује, да је решењем својим од данашњега АБр. 4990 определио следеће:

Дрварски трговци из Београда могу своје лађе са дрвима истоваривати на обали три дана а по том их дизати; у противном т.ј. ако их после три дана не дигну плаћа ће дуплу кирију прописану за запремање земљишта.

Дрварски трговци са стране могу своје лађе са дрвима истоваривати на савску обалу од купатила Нестора Димитријевића ка жељезничком мосту, ту их метити и држати пет дана и по истеку пет дана дизати; у противном т.ј. ако их после пет дана не дигну плаћа ће дуплу кирију прописану за запремање земљишта.

Од суда београдске општине 28. маја 1903. год. АБр. 4990, Београд.

НАРЕДБА

Решењем општинског одбора од 10. јануара т. год. АБр. 266, концесија за чишћење нужника и помијара за годину 1903-у, 1904-ту и 1905 ту уступљена је Димитрију Стојановићу, под условима, у којима су прописане санитетско-полицијске мере.

Ово решење одобрио је г. министар унутр. дела у смислу чл. 152. зак. о општинама, и исто је постало извршно и према осталим концесионарима.

Према томе, нико други нема права обављати овај посао сем поменутог концесионара.

С тога суд општине београдске у интересу здравља београдског становништва а на основу чл. 89, 92 и 93 тач. 1-ве зак. о општинама и §. 326 крив. закона са допуном од 13. маја 1902. год. наређује:

Да у реону и атару општине београдске, нико не сме износиги нужничку нечистоту, сем концесионара Димитрија Стојановића.

Ко противу ове наредбе буде поступио биће кажњен са 50 до 150 динара новчане казне, у корист општинске касе.

Од суда општине београдске 18. фебруара 1903. год. АБр. 1721, Београд.

ОБЈАВА

Решењем г. министра војног од 28. јуна тек. године ЕГ№ 3609, а на предлог команданта места одобрено је грађанству да може ћубре из овдашњих команада као и са самог ћубришта код топовске шупе вући бесплатно, само да то лице вуче на, својим колима и да имају канате, да се не би исто по улицама просипало.

На захтев управе гарнизона београдског од 6. ов. м. № 2982, суд београдске општине објављује предње решење г. министра београдском грађанству ради знања.

Од суда београдске општине 8. јула 1903. год. АБр. 6114, Београд.